

**چالش های مدیریتی و اجرایی در سرمایه گذاری صندوق های
تامین اجتماعی
(تجارب صندوق احتیاط کارکنان مالزی)**

**تهیه و تنظیم:
مریم عابدین خان**

واحد مطالعات و تحقیقات بیمه ای
موسسه حسابرسی
صندوق بازنشستگی کشوری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیش‌گفتار:

صندوق‌های احتیاط نوعی از پس‌اندازهای بازنشستگی بوده که به صورت طرح‌های مشارکت معین^۱ (DC) می‌باشند. این صندوق‌ها حق بیمه‌های دریافتی را سرمایه‌گذاری نموده و مزایای بازنشستگی مشترکین خود را در زمان بازنشستگی و یا سایر شرایط از پیش تعیین شده به صورت یکجا پرداخت می‌نمایند. اگرچه مشترکین قادرند قسمتی از مزایای خود را به صورت یکجا و قسمتی را به صورت مستمری دریافت دارند.

این مقاله تحت عنوان چالش‌های مدیریتی و اجرایی در سرمایه‌گذاری صندوق‌های تامین اجتماعی: (مطالعه موردی صندوق احتیاط کارکنان مالزی)^۲ در کنفرانس منطقه‌ای ISSA برای آسیا و اقیانوسیه^۳ توسط آزلان زینول^۴ مدیر عامل صندوق احتیاط کارکنان مالزی در سال ۲۰۰۶ ارائه گردیده است.

آگاهی از راهکارهایی که در مقاله جهت سرمایه‌گذاری صندوق‌های بازنشستگی و رفع مشکلات آنها ارائه گردیده است، می‌تواند مورد بهره‌برداری و عنداللزوم اقدام قرار گیرد.

واحد مطالعات و تحقیقات بیمه‌ای

موسسه حسابرسی

صندوق بازنشستگی کشوری

خرداد ۱۳۸۹

^۱ Defined contribution

^۲ Management and performance challenges in the investment of social security funds: The Malaysian Employees Provident Fund experience

^۳ ISSA Regional Conference for Asia and the Pacific

^۴ Azlan Zainol

فهرست

- مقدمه: ۱
- بخش اول: موارد قابل توجه مدیریت سرمایه گذاری صندوق EPF ۳
- ۱- حاکمیت ۳
- ۲- مدیریت ریسک ۴
- ۳- استراتژی سرمایه گذاری ۴
- ۵- حسابرسی ۶
- ۶- افشای اطلاعات ۶
- بخش دوم: چالش های رودرروی صندوق ۸
- ۱- متنوع سازی گروه های دارایی در محدوده اقتصاد داخلی ۸
- ۲- محدوده نرخ بهره ۹
- ۳- رشد صندوق در ارتباط با گروه های دارایی اصلی ۱۰
- ۴- حدود خطر اوراق بهادار دولتی مالزی و اسناد بدهی خصوصی ۱۱
- ۵- محدوده خطر سهام ۱۲
- ۶- نیاز به تنوع سازی از طریق سرمایه گذاری خارجی ۱۲
- بخش سوم: نتیجه ۱۴

مقدمه :

صندوق های احتیاط نوعی از پس اندازهای بازنشستگی بوده که به صورت طرح های مشارکت معین (DC) می باشند. این صندوق ها حق بیمه های دریافتی را سرمایه گذاری نموده و مزایای بازنشستگی مشترکین خود را در زمان بازنشستگی و یا سایر شرایط از پیش تعیین شده به صورت یکجا پرداخت می نمایند. اگرچه مشترکین قادرند قسمتی از مزایای خود را به صورت یکجا و قسمتی را به صورت مستمری دریافت دارند.

صندوق های احتیاط به عنوان امانت داران وجوه کارکنان، می بایست ذخیره های کسورات دریافتی مشارکت کنندگان خود را به خوبی مدیریت نموده و به صورت محتاطانه سرمایه گذاری نمایند به گونه ای که پول انباشته شده به جهت اهداف بازنشستگی کافی باشد. سرمایه گذاری این صندوق ها باید در چهارچوب پویایی بازار سرمایه، سیاست دولت و ملاحظات داخلی صورت گیرد. این امر در مطالعه عملکرد صندوق احتیاط کارکنان مالزی^۱ (EPF) که از سال ۱۹۹۱ تأسیس گردیده، مورد توجه قرار گرفته است زیرا که مجبور بوده است به تغییرات بازار سرمایه که خود تحت تاثیر توسعه داخلی و بین المللی می باشد، عکس العمل نشان دهد. به علاوه، تغییرات در سیاست پولی و قواعد و قوانین مربوطه، بعد دیگری به چالش های سرمایه گذاری که صندوق ها با آن مواجه می باشند، اضافه می نماید. این مقاله موارد قابل توجهی را که EPF به جهت مدیریت

^۱ Malaysian Employees Provident Fund: صندوق احتیاط کارکنان مالزی یک مؤسسه تامین اجتماعی است که بر طبق قوانین دولت مالزی (قانون تاسیس صندوق احتیاط کارکنان مصوب سال ۱۹۹۱) تشکیل گردیده است و مزایای بازنشستگی را برای اعضای خود فراهم می سازد. اعضای آن کارکنان بخش خصوصی و آن دسته از کارکنان بخش دولتی هستند که تحت پوشش بیمه بازنشستگی نمی باشند. نرخ کسورات برابر با ۲۰٪ بوده که ۸٪ آن از حقوق و مزایای مشمول کسور خود کارگر و ۱۲٪ آن سهم کارفرما می باشد. کسورات دریافتی در ابزارهای مالی مختلف از جمله اوراق بهادار دولتی مالزی، ابزارهای بازار پول، وام و سهام سرمایه گذاری می گردد.

سرمایه گذاری هایش به کار گرفته است به همراه بهترین تجارب، مطرح می نماید. در بخش اول مقاله به این موضوع پرداخته شده و در بخش دوم چالش های سرمایه گذاری که صندوق با آن مواجه است، بیان گردیده است.

بخش اول: موارد قابل توجه مدیریت سرمایه گذاری صندوق EPF

۱- حاکمیت^۱

هیئت مدیره EPF در قبال متابعت از قوانین و مقررات موجود، جلب نظر و افزایش رضایت اعضا و همچنین سایر ذینفعان مسؤول است. این هیئت شامل اعضای است که از گروه هایی با علایق مختلف به همراه تجربه و مهارت لازم انتخاب شده اند و از این منظر مکمل یکدیگر می باشند. هیئت مدیره متشکل از ۲۰ عضو می باشد که به جز مدیر عامل^۲ (CEO) همگی فاقد قدرت اجرایی می باشند.

بر طبق قانون EPF هیئت سرمایه گذاری ایجاد گردیده که در واقع ماهیتی هم تراز با هیئت مدیره EPF دارد. اعضای هیئت سرمایه گذاری، همانند اعضای هیئت مدیره EPF توسط وزیر مالی^۳ منصوب می شوند. رئیس هیئت مدیره EPF، رئیس هیئت سرمایه گذاری و مدیر عامل EPF، عضو هیئت سرمایه گذاری می باشند، همچنین هیئت سرمایه گذاری متشکل از یک نماینده بانک مرکزی، نماینده وزارت مالی و سه کارشناس سرمایه گذاری و مالی مستقل می باشد. هیئت سرمایه گذاری مسؤول تمامی وقایع مرتبط با سرمایه گذاری صندوق است و دستورالعمل های لازم، راه های کنترل ریسک و تخصیص دارایی را تصویب می نماید و با تایید وزارت مالی استراتژی های روشنی را برای سرمایه گذاری تعیین می کند. هیئت سرمایه گذاری و دستورالعمل هایی که توسط این هیئت تصویب می گردد چارچوب شفاف را به جهت مدیریت مناسب سرمایه گذاری های صندوق احتیاط فراهم می آورد.

^۱ Governance

^۲ Chief Executive Officer

^۳ Minister of Finance

در داخل EPF، کمیته مدیریت سرمایه گذاری^۱ (MIC) مسؤول نظارت بر عملیات روزانه سرمایه گذاری است. MIC که متشکل از اعضای ارشد تیم مدیریت EPF می باشد، در جلساتی به صورت هفتگی حضور به هم رسانیده و در مورد اموری که به بخش مدیریت صندوق محول شده است، تصمیم گیری می نمایند.

۲- مدیریت ریسک

به لحاظ اهمیت مدیریت ریسک سرمایه گذاری ها، کمیته ریسک هیئت سرمایه گذاری^۲ (IPRC) که متشکل از ۳ نفر از اعضای هیئت سرمایه گذاری است، تشکیل گردیده است. این کمیته مسؤول نظارت بر مدیریت ریسک در اخذ تصمیمات سرمایه گذاری EPF است.

یک کمیته مدیریت ریسک^۳ (MRC) که سرپرستی آن با CEO می باشد، مسؤول اداره فعالیت های روزانه مدیریت ریسک بوده و کمیته ریسک هیئت سرمایه گذاری را یاری می رساند.

همچنین بخش ریسک سرمایه گذاری EPF به طور مستقل مبادرت به ارزیابی سرمایه گذاری ها نموده و گزارشات ریسک سرمایه گذاری های EPF را به منظور بررسی توسط کمیته ریسک سرمایه گذاری و همچنین مدیریت EPF فراهم می کند.

۳- استراتژی سرمایه گذاری

اولین هدف سرمایه گذاری EPF به عنوان یک صندوق احتیاط ملی، به وجود آوردن تعادل بین سودآوری و احتیاط است. سرمایه گذاری ها به گونه ای صورت می گیرند که بازده مثبت با سطح قابل قبولی از ریسک را به وجود آورند. در هر تصمیم گیری اقتصادی، معیار اصلی، امنیت، پایداری، نقدینگی و دادن بازده متناسب با سطح ریسک به اعضا می باشد.

^۱ Management Investment Committee

^۲ Investment Panel Risk Committee

^۳ Management Risk Committee

EPF به جهت دستیابی به هدفش استراتژی بلند مدتی را براساس استراتژی محتاطانه تخصیص دارایی^۱ (SAA) برگزیده است. SAA اساساً دستور العمل های کلی را برای تخصیص دارایی ها فراهم می آورد. SAA با همکاری یک مشاور بین المللی تنظیم شده است و پیش از تصویب توسط وزارت مالی، توسط هیئت سرمایه گذاری ارزیابی می شود. SAA هر ۵ سال یکبار به جهت اصلاح تغییرات به وجود آمده در سیاست های اقتصاد کلان و مقررات سرمایه گذاری EPF و همچنین ادامه توسعه در بازار سرمایه داخلی و بین المللی، اصلاح می گردد. استراتژی بلند مدت سرمایه گذاری صندوق عمدتاً بر روی ابزارهای درآمد ثابت^۲ که ۷۰٪ از کل سرمایه گذاری ها را تشکیل می دهند - اگرچه این امر مورد انتقاد کارشناسان است - تمرکز می نماید. تخصیص دارایی تاکتیکی^۳ (TAA) سالانه توسط بخش تحقیقات کمی^۴ اعلام می گردد.

۴- رعایت مقررات^۵

جنبه مهم دیگر سرمایه گذاری ها در صندوق، رعایت مقررات است که توسط بخش تسویه حساب و ناظر بر مقررات انجام می گیرد. این فعالیت پشتیبانی اساساً شامل پردازش و تایید مبادلات و امور حسابداری است و همچنین مسؤول تولید داده های سرمایه گذاری و گزارشات است. جداسازی واحدهای صف و ستاد، اعتماد، شفافیت و صحت گزارش را تضمین می کند و به شکلی وظیفه چک کردن و متعادل ساختن را بر

^۱ Strategic Asset Allocation

^۲ Fixed Income Instruments: ابزارهای مالی مانند اوراق قرضه که مقدار مشخصی از درآمد را در طول زمان معین کسب می کنند. این ابزارها دارای نرخ بهره پایین و کم ریسک می باشند.

^۳ Tactical Asset Allocation

^۴ Quantitative Research Division

^۵ Compliance: رعایت قوانین و مقرراتی که به وسیله نهادهای قانون گذاری یا تدوین کننده مقررات بر افراد، سازمانها یا شرکتهای اعمال شده است.

^۶ Compliance and Settlement Division

عاهده دارد. همچنین مدیریت را قادر می سازد که بر فعالیت های سرمایه گذاری نظارت مؤثر داشته باشد و دستورالعمل ها و سیاست های تصویب شده را برآورده سازد.

۵- حسابرسی

برای تحکیم بیشتر ساختار نظارتی و رعایت مقررات، بخش حسابرسی داخلی، حسابرسی های منظم بر روی فعالیت ها و فرآیندهای اجرایی را انجام می دهد تا رعایت مقررات، تاثیرگذاری، کفایت و انسجام کنترل های داخلی را ارزیابی کند. یافته های آنها مستقیماً به کمیته حسابرسی هیئت مدیره^۱ گزارش می شود که حساب های EPF را به جهت کفایت و صحت معقول مورد بررسی قرار می دهند. یک حسابرس دولتی بیرونی از اداره عمومی حسابرسان^۲ حساب ها و فرآیندهای صندوق را بررسی می نماید تا رعایت مقررات را تضمین نموده و از سوء استفاده جلوگیری نماید.

۶- افشای اطلاعات

افشای اطلاعات به صورت شفاف و صحیح به تمامی ذینفعان که شامل کارفرمایان، دولت، سازمان های غیر دولتی و عموم مردم می باشند، قسمت کلیدی از مکانیزم عملیات شرکت است. با توجه به این مساله، حساب های EPF توسط اداره عمومی حسابرسان، بررسی و اعلام نظر می شود. گزارش سالانه آنها که گزارش کاملی از عملیات اجرایی و مالی EPF است، در اختیار عموم قرار گرفته و به صورت رایگان منتشر شده و نسخه های آن به ادارات مختلف دولتی و کتابخانه هایی با تعداد خوانندگان بالا فرستاده می شود. این گزارشات به گونه ای تهیه می گردند که با استانداردهای حسابداری تصویب شده مطابقت داشته و

^۱ Board Audit Committee

^۲ Auditor-General's Office

مورد پذیرش خزانه^۱ باشد. همچنین صندوق صورت های مالی سالانه و هر ۳ ماه یکبار خود را در وب سایت خود و روزنامه های برجسته برای اطلاع عموم قرار می دهد. تعیین کیفیت و سطح افشای اطلاعات در گزارش سالانه حسب نیاز بخش خصوصی از الزامات اجباری می باشد.

^۱ Treasury's Circular

بخش دوم: چالش های رودرروی صندوق

۱- متنوع سازی گروه های دارایی^۱ در محدوده اقتصاد داخلی

در طی سالهای زیادی، EPF به عنوان یک صندوق احتیاط در اوراق بهادار دولتی مالزی سرمایه گذاری کرده است. در پی سیاست خصوصی سازی، EPF مجبور به یافتن راه های دیگری جهت سرمایه گذاری شد. در طول زمان EPF مجبور به جابجایی گروه های دارایی به جهت برخورداری از بازدهی متناسب با درجه پذیرش ریسک خود گردید.

جابجایی گروه های دارایی به صورتی است که در جدول ۱ نشان داده شده است. در حالی که حجم بالایی از سرمایه گذاری های EPF از آغاز فعالیت در اوراق بهادار دولتی مالزی بوده است، در طول زمان صندوق به وام^۲، اوراق قرضه^۳، سهام عادی^۴، ابزارهای بازار پول^۵ و اوراق بهادار دارایی^۶ روی آورده است. این جابجایی ها همچنین رشد و زمان سررسید گروه های دارایی را منعکس می نمایند. به عنوان مثال، سرمایه گذاری ها در اوراق قرضه به واسطه تاسیس مؤسسه نرخ گذاری مالزی^۷ (RAM) و شرکت نرخ گذاری مالزی^۸ (MARC)، آسانتر گردیده

^۱ Asset Classes

^۲ Loans

^۳ Bonds

^۴ Equities

^۵ Money Market Instruments

^۶ Properties

^۷ Rating Agency Malaysia: در نوامبر ۱۹۹۰ تاسیس گردیده است و به عنوان اولین مؤسسه اعتبارسنجی در مالزی، دید وسیعی به مشتریان بازار اوراق قرضه مالزی بخشیده و آنان را در فرآیند تصمیم گیری به جهت خرید یاری می بخشد. سهام داران آن، شامل مؤسسات مالی داخلی و خارجی می باشد.

^۸ Malaysian Rating Corporation: یک مؤسسه اعتبارسنجی داخلی در مالزی است که در اکتبر ۱۹۹۵ تاسیس گردیده است و فعالیت خود را به صورت رسمی از پنجم سپتامبر ۱۹۹۶ آغاز کرده است. سهام داران آن، شرکت های بیمه عمر و بیمه عمومی، همچنین بانک های سرمایه گذاری و دلان سهام شرکت ها (نمایندگی هایی که سهام شرکت ها را می خردند و می فروشند) می باشند.

است. اخیراً، صندوق در جستجوی سهام خصوصی مستقیم^۱، صندوق سهام خصوصی^۲ و اوراق بهادار دارایی می باشد.

جدول ۱: اختصاص دارایی EPF

۲۰۰۵	۲۰۰۰	۱۹۹۵	۱۹۹۰	۱۹۸۵	اوراق بهادار
%۳۸	%۳۴	%۴۱	%۸۰	%۸۶	اوراق بهادار دولتی مالزی
%۳۶	%۲۱	%۱۸	%۴	%۷	وام و اوراق قرضه
%۱۹	%۲۲	%۱۱	%۲	%۳	سهام
%۶	%۲۲	%۲۹	%۱۴	%۴	بازار پول
%۱	%۱	%۱	-	-	دارایی
۶۹	۴۷	۳۸	۱۷	۱۰	مجموع (میلیارد دلار آمریکا)

منبع: گزارشات سالانه EDF

در جابجایی به گروه های دارایی جدید، صندوق مجبور به افزایش نیروی انسانی دارای مهارت های لازم در کنار سرمایه گذاری در تکنولوژی جدید می باشد. این امر به نوبه خود یک چالش محسوب می شود چرا که نیروی انسانی مناسب محدود می باشد.

۲- محدوده نرخ بهره

از آنجایی که امنیت منابع یک صندوق احتیاط در اولویت می باشد، تعجب آور نیست که سهم زیادی از سرمایه صندوق در ابزارهای درآمد ثابت سرمایه گذاری گردد. در این حالت، پورتنفوی صندوق تا حد زیادی به محدوده نرخ بهره بستگی دارد. در پی بحران مالی آسیا در سال ۱۹۹۷، تغییر وضعیت مالی دولت به سوی نرخ بهره پایین به این معنا بود که صندوق در محدوده نرخ بهره پایین فعالیت می کند.

^۱ Direct Private Equity: سهامی که به صورت خصوصی به عده ای محدود فروخته می شود. معمولاً نیاز نیست که این سهام نزد کمیسیون بورس و اوراق بهادار ثبت شود.

^۲ Private equity fund

شواهد زیادی بر این ادعا وجود دارد:

- اوراق بهادار با نرخ بازده بالا که به تاریخ سررسید رسیدند تنها با نرخ بازده پایین تر می توانستند مجدداً سرمایه گذاری شوند.
- وجود افراد بدهکاری که در پی کاهش نرخ بهره از سوی EPF و تصفیه حساب در زمان کوتاه تر و سرمایه گذاری مجدد به جهت استفاده از نرخ بهره پایین بودند.

اگر چه پس از آن نرخ های بهره روندی رو به بالا داشتند، اما انتظار افت اقتصاد جهانی روند جاری را مختل می سازد. اگرچه نرخ بهره حقیقی صندوق مثبت است، لیکن محدوده نرخ بهره پایین به دلیل بالا بودن توقع مشارکت کنندگان به جهت انتفاع از نرخ سود بالاتر، چالشی را برای صندوق به وجود می آورد.

۳- رشد صندوق در ارتباط با گروه های دارایی اصلی

در انتهای سال ۲۰۰۵، سرمایه گذاری اندوخته شده EPF برابر با ۶۹ میلیارد دلار آمریکا بود. در سه سال اخیر^۱ (۲۰۰۳-۲۰۰۶)، این سرمایه گذاری اندوخته شده با نرخ متوسط ۹٪ افزایش یافته است در حالی که کسورات سالانه بیش از ۵ میلیارد دلار آمریکا بوده است. در حالی که رشد اندازه دارایی ها انعکاس مثبت وضعیت اقتصادی و همچنین کفایت کسورات مشارکت کنندگان می باشد، با این وجود از آنجا که اکثریت سرمایه گذاری ها در محدوده بازار داخلی هستند، چالشی جدید برای سرمایه گذاری ها ایجاد می شود. از این رو ضروری است درباره حدود خطر^۲ در اوراق بهادار دولتی مالزی، اسناد بدهی خصوصی^۳ و سهام بحث گردد.

۱ با توجه به تاریخ انتشار مقاله که سال ۲۰۰۶ می باشد.

۲ Exposure

۳ Private Debt Securities

۴- حدود خطر اوراق بهادار دولتی مالزی و اسناد بدهی خصوصی

نسبت بالایی از پرتفوی سرمایه گذاری EPF به ابزارهای درآمد ثابت که بیشتر آن در اوراق بهادار دولتی مالزی سرمایه گذاری شده است، اختصاص دارد. در حالی که سیاست خصوصی سازی در اواخر دهه ۱۹۸۰ به این معنا بود که EPF مجبور به یافتن سایر روش های سرمایه گذاری است، با این وجود دارایی EPF نسبت به بازار قابل توجه می باشد.

در اواخر دسامبر ۲۰۰۵، مجموع سرمایه EPF برابر با ۲۶ میلیارد دلار در اوراق بهادار دولتی مالزی بود که حدود ۵۹٪ از کل اوراق بهادار دولتی مالزی را تشکیل می داد. بر طبق قانون، کل مبلغی که در اوراق بهادار دولتی مالزی سرمایه گذاری می شود در هیچ زمانی نباید کمتر از ۷۰٪ کل مبالغ سرمایه گذاری شده باشد، به جز در موارد فراهم نبودن اوراق بهادار دولتی مالزی و با کسب مجوز از وزارت مالی^۱. EPF به جهت نگهداری بلند مدت اوراق بهادار دولتی مالزی که می تواند نقدینگی بازار را تحت تاثیر خود قرار دهد، دفعات زیادی مورد انتقاد قرار گرفته است. این امر مانند موضوع مرغ و تخم مرغ می باشد از این جهت که اگر صندوق مبادلات زیادی انجام دهد، در یافتن روش های دیگر سرمایه گذاری با مشکل روبرو خواهد بود. با پیش رفتن دولت به سمت تثبیت مالی، صندوق با فقدان عرضه اوراق بهادار دولتی مواجه خواهد شد. به عنوان مثال در سال ۲۰۰۵ اوراق بهادار ناخالص دولتی مالزی که منتشر گردیده بود برابر با ۷ میلیارد دلار آمریکا بوده است. پس از به حساب آوردن بازخرید های سالیانه، انتشار خالص تنها ۳ میلیارد دلار آمریکا بود. بالاترین رکورد ثبت شده تاکنون در سال ۲۰۰۴ بوده است که انتشار ناخالص و خالص به ترتیب برابر با ۱۱ و ۶ میلیارد دلار آمریکا بوده است. به علاوه EPF تنها مجاز به خرید ۳۰٪ از اوراق بهادار می باشد.

^۱ Ministry of Finance

مجموع کل سرمایه گذاری EPF در اسناد بدهی خصوصی برابر با ۸ میلیارد دلار آمریکا می باشد که متشکل از حدوداً ۲۵٪ از کل اسناد بدهی خصوصی موجود در اواخر دسامبر ۲۰۰۵ می باشد.

۵- محدوده خطر سهام

موجودی EPF در بازا سرمایه داخلی^۱ شامل ۱۹٪ از کل سرمایه گذاری های EPF می باشد و این مبلغ برابر با ۷٪ از سرمایه موجود در بورس مالزی در اواخر دسامبر ۲۰۰۵ بوده است. به جهت درک اندازه EPF بهتر است که با تجارب بین المللی مقایسه شود.

براساس یک مطالعه بازارهای توسعه یافته دارا بودن بیش از ۲٪ بازار کارا نمی باشد. هر عملی از سوی EPF به جهت کاهش سهامش در بازار سهام ممکن است اثر معکوسی در قیمت بازار اوراق بهادار داشته باشد. بنابراین برای EPF افزایش ارزش اوراق بهادارش در مبادلات سهام یک چالش محسوب می گردد.

۶- نیاز به تنوع سازی از طریق سرمایه گذاری خارجی

محدودیت های سرمایه گذاری EPF در نتیجه رشد میزان خرید اوراق بهادار، فقدان فرصت های سرمایه گذاری و بازده پایین، EPF را با مشکل دادن سود بالا به اعضایش روبرو کرده است. متنوع سازی خارجی یک راه حل منطقی به نظر می رسد چرا که باعث کاهش بار یافتن موقعیت های سرمایه گذاری داخلی و همچنین فراهم آوردن موقعیت هایی به جهت افزایش بازده و کاهش ریسک از طریق سرمایه گذاری در بازاری است که وابستگی کمی با مالزی داشته باشد.

در سال ۲۰۰۵ وزارت مالی تصویب کرده است که EPF ملزم به سرمایه گذاری برابر با ۵۰۰ میلیون دلار آمریکا در سهام مؤسسات مالی^۲

^۱ Domestic Equity Market

^۲ Offshore listed equities

خارجی از طریق مدیران سرمایه گذاری بین المللی^۱ مورد تأیید می باشد. پیش از این EPF یک امین بین المللی دارایی ها^۲ و دومدیرسرمایه گذاری برای این منظور تعیین کرده است. این مدیران مسؤول سرمایه گذاری در منطقه ASEAN و آسیا و اقیانوسیه می باشند. به جهت بین المللی شدن، صندوق با ریسک بازار که در نتیجه افزایش گروه دارایی ها است، روبرو می باشد و این امر یک چالش برای صندوق محسوب می گردد.

^۱ Fund Managers international

^۲ Global Custodian

بخش سوم: نتیجه

سرمایه گذاری های صندوق احتیاط کارکنان مالزی به جهت سازگاری صندوق با تغییرات قانونی و محیط خارجی ایجاد گردیده است. صندوق به عنوان یک امانتدار وجوه مردم، نیاز است که بر طبق بهترین تجربیات مدیریت شود. در مواجهه با چالش ها، مدیریت مجبور است به طور پیوسته با تقاضاهای جدید در زمینه نیروی انسانی و تکنولوژی، پیچیدگی گروه های جدید دارایی و انتظارات سهامداران صندوق مواجه گردد.

چالش های جهانی و اقدامات منطقه ای موضوع کنفرانس منطقه ای ایسا برای کشورهای حوزه آسیا و اقیانوس آرام در سال ۲۰۰۶ بوده که در کشور هند برگزار شده است .

از جمله مقالات ارائه شده در کنفرانس مذکور گزارش مدیرعامل صندوق احتیاط کارکنان مالزی تحت عنوان « چالش های مدیریتی و اجرایی در سرمایه گذاری صندوقهای تامین اجتماعی - تجارب صندوق احتیاط کارکنان مالزی » می باشد که در گزارش پیوست به منظور آگاهی از سرمایه گذاری این گونه صندوق ها به ویژه درمقابل با شرایط و تغییرات سیاست های اقتصادی کشورها بدان پرداخته شده است که می تواند مورد بهره برداری مقتضی قرار گیرد

تهران: خیابان دکتر فاطمی - میدان جهاد - شماره ۵۵

تلفن : ۸۸۹۵۴۴۰۵-۰۲۱(۱۵خط)

تلفن گویا: ۸۸۹۶۸۴۳۰-۰۲۱(۴خط)

WWW.cspf.ir

info@cspf.ir